

عنوان مقاله:

اثر سطوح مختلف انرژی و پروتئین جیره بر عملکرد تخم گذاری مرغ های بومی استان فارس در مرحله اول تخم گذاری

محل انتشار:

فصلنامه علوم آب و خاک، دوره 10، شماره 4 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مسعود عرب ابوسعدي

ابراهيم روغنی

محمدجواد ضمیری

مهدی عبدالحسین زاده

خلاصه مقاله:

در این آزمایش، اثر سطوح مختلف انرژی قابل سوخت و ساز (۲۷۰۰، ۲۹۰۰ و ۳۱۰۰ کیلوکالری در کیلوگرم) و پروتئین (۱۳، ۱۴/۵ و ۱۶ درصد) جیره در قالب یک طرح کاملا تصادفی به روش فاکتوریل (۳×۳) بر عملکرد تولیدی مرغ های بومی فارس در مرحله اول تخم گذاری بررسی شد. به این منظور ۲۱۶ قطعه نیمچه بومی ۲۵ هفتگی، به ۵۴ گروه ۴ قطعه ای با میانگین وزنی مشابه (۱۶۹±۹۹۴ گرم) تقسیم شدند و هر یک از ۹ تیمار آزمایشی در ۶ تکرار مورد مقایسه قرار گرفتند. تنظیم جیره ها به صورتی بود که هر سطح انرژی، دارای سه سطح پروتئین بود و سپس جیره های آزمایشی به مدت ۲۰ هفته (هفته ۲۵ تا ۴۵) به صورت آزاد تغذیه شدند. نتایج نشان داد که خوراک مصرفی روزانه درکل دوره جیره های ۱ (با سطح انرژی ۳۱۰۰ و ۱۶ درصد پروتئین) و ۳ (با سطح انرژی ۳۱۰۰ و ۱۳ درصد پروتئین) کمتر از (P < ۰۰۵/۰) جیره ۷ (با سطح انرژی ۲۷۰۰ و ۱۶ درصد پروتئین) بود (به ترتیب ۵/۹۰ و ۳۰/۸۷ در مقابل ۲۰/۱۰۱ گرم). اثر سطوح انرژی بر مصرف خوراک، انرژی مصرفی روزانه و ضریب تبدیل خوراک معنی دار بود (P < ۰۰۵/۰). ضریب تبدیل خوراک در سطح انرژی ۳۱۰۰ با ۲۷۰۰ اختلاف معنی داری (P < ۰۰۵/۰) داشت (به ترتیب ۸۵/۲ در مقابل ۰۸/۳). تاثیر سطوح پروتئین بر پروتئین مصرفی روزانه و اسید اوریک فضولات معنی دار بود (P < ۰۰۵/۰) به طوری که میزان اسید اوریک در سطح پروتئین ۱۶ درصد بالاتر از ۱۳ درصد (۴۰/۱۱ در مقابل ۵/۱۰ گرم) بود. نتایج این آزمایش نشان داد که استفاده از سطح انرژی ۲۷۰۰ کیلوکالری و سطح پروتئین ۱۳ درصد برای تامین نیاز مرغ های بومی فارس در مرحله اول تولید توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

Fars native hen, Energy, Protein levels, مرغ بومی فارس، سطوح انرژی، پروتئین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1204961>

